

ЕКОНОМІЧНИЙ ЧАСОПИС-XXI

науковий журнал

7-8'2011

Видається з 1996 року

Передплатний індекс
96437

Керівник проекту

Олег Соскін

os@osp.com.ua

Головний редактор

Антоніна Матвійчук

editor@osp.com.ua

Поштова адреса редакції:

а/с 297, Київ, 01034

Тел./факс:

(044) 235 9828

(044) 235 9827

E-mail: office@osp.com.ua

WEB: www.soskin.info/ea/

Журнал перереєстровано

Міністерством юстиції України

Свідоцтво КВ № 16091-4563ПР

від 29.12.2009 р.

Науковий журнал

«Економічний часопис-XXI»

входить до переліку фахових видань з економічних та політичних наук і національної безпеки (Постанова Президії ВАК України №1-05/3 від 14.04.2010 р. — Бюлетень ВАК України, №5, 2010)

Журнал рекомендовано до друку

Вченою радою Інституту світової економіки і міжнародних відносин НАН України (Протокол №5 від 16.06.2011 року)

Видавець: Інститут суспільної трансформації
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єктів видавничої справи ДК № 3273 від 03.09.2008 року

Відповідальність за точність наведених даних та цитат покладається на авторів.
Передрук — за погодженням з редакцією.
Матеріали друкуються українською, російською, англійською та польською мовами.
У разі цитування посилання на «Економічний часопис-XXI» обов'язкове.

Журнал віддруковано

в типографії «Софія-А»
вул. Обсерваторна, 12-Б
Sofia-a@ukr.net

© Інститут суспільної трансформації, 2011

ISSN 1728-6220

ЗМІСТ

ПОЛІТИЧНІ ІНСТИТУТИ ТА ПРОЦЕСИ

Латигіна Н. А.

Концептуалізація демократії

3

СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

Полунєєв Ю. В.

Основні показники сталості трансформаційного розвитку України в процесі підвищення її міжнародної конкурентоспроможності

7

Столяр А. О.

Міжнародний ринок капіталів як невід'ємний елемент світових фінансів

11

Козка В. М.

Інвестиційна привабливість України для КНР

14

Волошин Г. В.

Інтегральне оцінювання міграційного клімату країн — членів ЄС

17

ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ

Колодубська Н. В.

Інституціональні фактори економічного зростання в сучасних умовах

20

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Фарафонова Н. В.

Вплив обсягів капітальних вкладень на формування основних виробничих засобів

23

Іванова Н. С.

Модель оцінки економічної безпеки агропромислових підприємств

26

Григораш І. О.

Методика оцінки доцільності впровадження системи контролінгу на підприємстві

30

Харіна О. О.

Сутність поняття «екологічне регулювання»

33

Козак О. М.

Оцінка роботи викладача як елемент системи забезпечення якості вищої освіти

36

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

Мартиненко В. В.

Загрози економічній безпеці України в контексті викликів глобалізації

40

Стефанович Є. А.

Напрями оптимізації джерел фінансування малобюджетних інвестиційних проектів

43

ГРОШІ, ФІНАНСИ І КРЕДИТ

Пантелєєв В. П., Микова М. С.

Механізм функціонування інвестиційних банків в Україні

47

СОЦІАЛЬНА ЕКОНОМІКА І ПОЛІТИКА

Комарова О. А.

Освіта у вимірі інформаційного суспільства

50

Гринкевич С. С.

Методичний інструментарій дослідження трудового потенціалу в розрізі його компонентної структури

54

БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК, АНАЛІЗ ТА АУДИТ

Скопєнь М. М., Лобанова В. А.

Автоматизація аналізу фінансових результатів та аудиту фінансової стійкості підприємства на платформі системи управління базами даних «ACCESS»

58

НАУКОВІ ОГЛЯДИ

Огляд наукового круглого столу

«Європейський Союз — Росія — Євразійський Союз — Балто-Чорномор'я: який геоекономічний та геополітичний напрям обрати Україні?»

64

МАРКЕТИНГ

Матвійчук-Соскіна Н. О.

Маркетинговий менеджмент як регулятор торгівлі

71

В. В. Мартиненко,
аспірант кафедри аудиту та економічного аналізу
Національного університету ДПС України (Ірпінь)

ЗАГРОЗИ ЕКОНОМІЧНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ВИКЛИКІВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

У статті розглянуто та проаналізовано загрози економічній безпеці України в умовах глобалізації світової економіки, представлено характеристику і прояв цих загроз.

Ключові слова: глобалізація, економічна безпека, виклики економічній безпеці, загрози економічній безпеці.

В. В. Мартиненко
УГРОЗЫ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ БЕЗОПАСНОСТИ
УКРАИНЫ В КОНТЕКСТЕ ВЫЗОВОВ
ГЛОБАЛИЗАЦИИ

В статье рассмотрены и проанализированы угрозы экономической безопасности Украины в условиях глобализации мировой экономики, представлена характеристика и проявления этих угроз.

Ключевые слова: глобализация, экономическая безопасность, вызовы экономической безопасности, угрозы экономической безопасности.

V. V. Martynenko
THREATS FOR THE ECONOMIC SECURITY OF
UKRAINE IN THE CONTEXT OF GLOBAL CHALLENGES

The article examines and analyzes threats to the economic security of Ukraine, in conditions of globalizing of the world economy and represents characteristic of their display.

Key words: globalization, economic security, economic security challenges, threats to economic security.

Постановка проблеми. Економічна глобалізація є однією з головних тенденцій розвитку сучасного світу, що супроводжується цілим рядом як позитивних, так і негативних наслідків. З одного боку, глобалізаційні процеси сприяють зростанню світової економіки, розширенню міжнародного співробітництва, прискоренню розвитку продуктивних сил і науково-технічного прогресу. З другого боку, для багатьох країн, і для України також, глобалізація створює чимало ризиків та загроз, які викликають різке зниження економічного потенціалу країни і впливають на стабільність та можливість на рівних конкурувати з іншими учасниками міжнародного поділу праці.

Вплив глобалізаційних процесів на становлення і розвиток України за роки її незалежності був доволі чутливим. Виклики глобалізації для нашої держави набули особливо загрозливого характеру та потребують негайного подолання. Відтак проблема забезпечення економічної безпеки України набуває нового суттєвого змісту.

Для створення ефективного механізму запобігання негативним наслідкам глобалізації та їх нейтралізації необхідним є визначення основних загроз економічній безпеці України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вагомий внесок у теоретичне дослідження проблеми забезпечення економічної безпеки зробили вітчизняні вчені та практики: О. Барановський, І. Бінько, О. Білорус, З. Варналій, О. Власюк, В. Гесць, Г. Дарнопих, М. Єрмошенко, Я. Жаліло, С. Кіреєв, С. Мочерний, В. Мунтіян, Г. Пастернак-Таранушенко, В. Шлемко, а також російські дослідники Л. Абалкін, С. Глазьев, С. Головнін, В. Городецький, І. Лазарев, В. Медведєв, Є. Олейніков, А. Пороховський, В. Сенчагов та інші.

Важливу роль у теоретичному й емпіричному дослідженні цієї проблеми відіграють праці провідних західних учених, а саме: Т. Аллісона, Дж. К. Ван Хорна, Х. Маула, Т. Парсонса, Г. Тостера та Й. Шумпетера.

У більшості наукових праць загрози економічній безпеці розглядаються стосовно різних сфер економіки. Однак сьогодні все більшій актуальності набуває дослідження загроз економічній безпеці України, спричинених саме фактором глобалізації, та пошук шляхів їх подолання.

Мета статті – розглянути основні загрози економічній безпеці України в умовах викликів глобалізації.

Основні результати дослідження. Глобалізація світової економіки є складною, багатовимірною і неоднозначною проблемою, тому з приводу визначення її суті існує багато розбіжностей. Учені сходяться на думці, що глобалізація означає не лише новий кількісний вимір міри інтенсивності взаємозв'язків окремих країн та їх економік, а головним чином – нову якість таких зв'язків, коли формується фактично новий, глобальний рівень економічної глобалізації [1].

Поряд із виникненням і формуванням нових джерел та умов розвитку глобалізація створює виклики економічній безпеці держави. В сучасних умовах без урахування цих викликів неможливо забезпечити стабільний розвиток та конкурентоспроможність національної економіки будь-якої країни. Найбільш актуальними викликами глобалізації, які створюють численні загрози економічній безпеці держави, є такі:

1. **Нестабільність світової фінансової системи,** яка супроводжується незбалансованістю світової торгівлі та інвестиційних потоків між найбільшими економічними центрами світу. Дестабілізують світову фінансову систему також велика тривалість періодів дефіцитної бюджетної політики передових країн, різкі коливання курсів світових валют, відсоткових ставок та індексів фондових ринків.

Усі перелічені фактори дозволяють стверджувати, що загроз зазнає економіка кожної країни.

2. **Розширення світових ринків для певних видів продукції, товарів і послуг.** Наприклад, фінансові послуги компанії *American Express* (США), програмна продукція компанії *Microsoft* (США), сітьова мережа ресторанів *McDonald's* (США), напої компанії *The Coca-Cola Company* (США), технології та послуги глобальної мережі Інтернет заповнили світові ринки, які стали глобальними для цих видів продукції і послуг. У таких умовах виникає гостра проблема збереження переваг глобальних ринків з метою забезпечення достатнього простору для розвитку ресурсів національних ринків. Таким чином, розширення світових ринків окремої продукції в умовах глобалізації, з одного боку, повинне приносити економічну вигоду країні, з другого – є викликом глобалізації, що може спричинити загрозу економічній безпеці.

3. **Поширення кризових явищ.** Протягом останніх 10-ти років світова економіка була вражена трьома фінансови-

ми кризи (1994 р. — Мексика, 1997 р. — Південно-Східна Азія, 1998 р. — Росія), які мали переважно національні витоки, міжнародні наслідки і потенційно глобальний характер [2, с. 100–101].

Остання фінансова криза, що розпочалася у вересні 2008 р. з банкрутства великих фінансових установ у США, швидко переросла у глобальну кризу, що призвело до банкрутства декількох європейських банків, падіння різних біржових індексів і вартості акцій та товарів по всьому світу, створивши загрози економічній безпеці країн.

4. *Експансія передових країн світу.* Глобалізація посилює вплив зовнішніх факторів розвитку. Особливо відчужають зовнішній вплив викликів глобалізації країни з перехідною економікою. Часто це супроводжується тим, що високорозвинуті країни безперешкодно потрапляють на ринки найбільш слабких країн, руйнуючи місцеву промисловість і експортуючи чужі соціокультурні цінності.

5. *Дефіцит ресурсів для розширеного розвитку.* У сучасних умовах розвитку світового енергетичного ринку існує ряд проблем, безпосередньо пов'язаних з енергетикою, яка є однією з ключових галузей економіки. Швидкі темпи зростання економік передових країн світу без тривалої відповіді з боку інших держав – виробників енергоносіїв уже спровокував зростання цін на паливо та викликав істотні зміни у структурі споживання населення в більшості країн світу. Нині бідні регіони світу залишаються без доступу до базових енергетичних послуг. Крім цього, дедалі гострішими стають екологічні проблеми.

З огляду на зазначені виклики глобалізації та з метою ефективного забезпечення економічної безпеки України необхідно чітко окреслити коло загроз економічній безпеці.

Загрозами економічній безпеці України, які створюються в умовах глобалізації, на нашу думку, слід вважати реальні або потенційні явища та події, що загрожують функціонуванню і розвитку економічної, соціальної та політичної системи, а також життєво необхідним потребам та інтересам людини, суспільства і держави. При цьому загрози економічній безпеці прийнято поділяти на зовнішні та внутрішні.

До внутрішніх загроз економічній безпеці України слід віднести: низький технологічний рівень більшості галузей, високі витрати виробництва, низьку якість продукції і, як наслідок, низьку конкурентоспроможність національної економіки; втрату значної частини науково-технічного потенціалу, позицій на важливих напрямках науково-технічного прогресу; деформовану структуру виробництва; зруйнування системи відтворення виробничого потенціалу; неефективність державного управління соціально-економічними процесами та іншими. До головних зовнішніх загроз належать: імпортна залежність України з багатьох видів продукції, включаючи стратегічні товари, енергоносії, комплектуючі вироби для машинобудування, продовольчі товари; нерациональна структура експорту; перебування в зародковому стані фінансової, організаційної та інформаційної інфраструктури підтримки конкурентоспроможності українського експорту; некерований відтік за кордон інтелектуальних і трудових ресурсів; недостатній експортний та валютний контроль і недосконалість митної політики; слабка розвиненість транспортної інфраструктури зовнішньоекономічних стосунків [3, с. 69].

Більшість вітчизняних і зарубіжних науковців поділяє загрози економічній безпеці на зовнішні та внутрішні.

Наприклад, Г. Пастернак-Таранушенко визначає зовнішні загрози економічній безпеці як загрози з боку будь-якої іншої держави, а внутрішні – загрози від будь-якого громадянина або об'єднання людей [4].

В. Сенчагов вважає, що внутрішні загрози економічній безпеці викликані нездатністю економіки до самозбереження та саморозвитку, слабкістю інноваційного початку в розвитку, неефективністю системи державного регулювання економіки. Зовнішні загрози відображають поточний стан світової економіки і можуть підривати основи її розвитку [5].

Отже, поділ загроз на внутрішні та зовнішні використовується в більшості досліджень з проблем економічної безпеки та є цілком виправданим. Водночас, економічна безпека є системою, яка містить певні складові, тому вважаємо за необхідне дослідити загрози економічній безпеці в розрізі кожної складової, враховуючи складність проявів та форм впливу глобалізації на розвиток національної економіки.

Найбільш конкретне уявлення про основні складові економічної безпеки надано в Методиці розрахунку рівня економічної безпеки України [6], розробленій Міністерством економічного розвитку та торгівлі України. За Методикою, складовими економічної безпеки є: макроекономічна, фінансова, зовнішньоекономічна, інвестиційна, науково-технологічна, енергетична, виробнича, демографічна, соціальна, продовольча.

Основними загрозами макроекономічній безпеці в сучасних умовах виступають:

- нестійкість економічного зростання;
- недостатні темпи відтворювальних процесів та подолання структурної деформації в економіці;
- критична залежність національної економіки від кон'юнктури зовнішніх ринків, низькі темпи розширення внутрішнього ринку;
- низька питома вага продукції з високою часткою доданої вартості;
- високий рівень тінізації економіки.

Особливої актуальності у період фінансово-економічної кризи набуває забезпечення фінансової безпеки. Розлад фінансів держави призводить до втрати внутрішньої і зовнішньої платоспроможності, нестабільності національної грошової одиниці, зниження доходів населення та активів суб'єктів господарювання. Зазначені й інші негативні наслідки кризових явищ в економіці мають місце на сучасному етапі інтеграції України у світове господарство. Відповідно і масштаби цих наслідків можуть бути глобальними. Тому основними загрозами фінансовій безпеці України сьогодні є:

- втрата фінансової самостійності у вирішенні соціально-економічних питань та власної фінансової інфраструктури;
- обмеження доступу держави до зарубіжних ринків;
- розбалансованість бюджету в умовах дефіциту фінансових ресурсів держави;
- значний рівень доларизації економіки в умовах зростання зовнішнього боргу держави;
- нерациональний розподіл банківською системою кредитних ресурсів у стратегічно важливі види економічної діяльності;
- нарощування загальної суми державного боргу.

Нині істотне занепокоєння викликає надмірна залежність України від зовнішньоекономічної кон'юнктури, недостатній розвиток внутрішнього ринку та постійне погіршення стану зовнішньоторговельного балансу. Така тенденція зберігається з 2008 року внаслідок зростання від'ємного сальдо у торгівлі товарами до \$18,5 млрд., мінеральними ресурсами – до \$18,4 млрд., продукцією хімічної промисловості та полімерними матеріалами – до \$5,4 млрд., машинобудування – до \$15,7 млрд. [7].

Отже, в умовах глобалізації вагомим проблемою є нейтралізація впливу загроз зовнішньоекономічній безпеці.

Макроекономічним показником, що викликає занепокоєння, є також загальний обсяг прямих іноземних інвестицій в Україну станом на 1 січня 2011 р. Він склав \$44,7 млрд., що на 11,6% більше обсягів інвестицій на початок 2010 р., та в розрахунку на одну особу становив \$978,5 [8]. За показниками на одну особу наша країна сьогодні значно відстає від держав Центральної та Східної Європи, зокрема від Чехії – у 32 рази, Угорщини – у 30 разів, Болгарії – 12 разів, Румунії – у 10 разів, що свідчить про низьку конкурентоспроможність України на світовому ринку капіталів [9].

Майже половина загального обсягу інвестицій в економіку України належить інвесторам із чотирьох країн:

Кіпру (22,2%), Німеччини (15,8%), Нідерландів (10,5%) та Російської Федерації (7,4%). З України загалом прямі інвестиції здійснено до 46 країн світу, але непокоїть той факт, що переважна їхня частка спрямована до Кіпру (92,3%) та Російської Федерації (2,8%) [8]. Очевидно, що під виглядом іноземних інвестицій в Україну повертаються українські ж капітали.

У цих умовах стає актуальною для нашої країни проблема забезпечення інвестиційної безпеки. До основних загроз інвестиційній безпеці можна віднести: недостатні обсяги та недосконали структуру прямих іноземних інвестицій в економіку України; недотримання норм інвестування відносно ВВП; несприятливий інвестиційний клімат; недосконалість державної грошово-кредитної політики, що заважає збалансуванню заощаджень та інвестицій.

Україна належить до держав із недостатньою забезпеченістю власними енергоресурсами. За рахунок власного видобутку наша країна може забезпечити свої потреби у нафті на 10–20%, у природному газі – на 20–25%, вугіллі – на 85–90% [10]. Енергетична залежність України від імпорту поставок енергоресурсів (нафти та природного газу) останніми роками становила понад 60% загального обсягу використовуваного палива. Фактично єдиним постачальником цих ресурсів для України є Російська Федерація. Як показує світовий досвід, країна не може проводити виважену незалежну політику, якщо вона імпортує понад третину стратегічно важливих енергоресурсів. Отже, основною загрозою енергетичній безпеці України є неприпустимо велика енергетична залежність від імпорту нафти і газу. Тому енергетична безпека є досить вразливою складовою економічної безпеки національної економіки України.

Практично з усіх найважливіших соціальних показників світового цивілізованого розвитку Україна продовжує перебувати в небезпечній зоні. Довготривала невирішеність соціальних проблем у переважній частині українського суспільства сьогодні виступає одним із основних чинників виникнення та розвитку низки загроз соціальній безпеці України. Аналіз соціального стану українського суспільства свідчить, що основними загрозами соціальній безпеці є:

- високий рівень бідності. В Україні 26,4% населення відноситься до категорії бідних, тоді як у більш розвинених європейських країнах (Швеція, Нідерланди) цей показник складає 3%, а максимальним може вважатися – 10%. Близько половини бідного населення перебуває у стані крайньої бідності (49,1%), рівень злиденності становить 13% [11];
- соціальна нерівність та висока диференціація доходів населення. Достатньо високий рівень соціальної безпеки демонструють скандинавські країни, де співвідношення між доходами бідних і багатих не перевищує 1:7. В Україні ця цифра перетинає межу 30. Такий відрив не сприяє ні соціальній стабільності, ні підвищенню ефективності виробництва;
- погіршення стану фізичного здоров'я населення. Якщо в 1991 році здоровими визнавали себе 62,6% населення України, то нині – 24%. У цілому по країні майже 12% населення оцінили свій стан здоров'я як поганий [12]. Також до сучасних загроз соціальній безпеці можна віднести погіршення психологічного та генетичного здоров'я людей;
- низький освітньо-професійний рівень населення. Повну середню та вищу освіту в Україні мають 92% громадян у віці від 18 років, у Німеччині цей показник становить 84%, Великобританії – 65%, Іспанії – 45% [13]. Високе значення цього показника в нашій державі не забезпечує якісної та безперервної освіти протягом усього життя людини. За оцінками експертів «Всесвітнього економічного форуму», за якістю освіти Україна серед 134 країн-учасниць займає 56 місце, а за таким показником, як покриття вищою освітою, – 8 місце [14].

Соціальний розвиток тісно пов'язаний із демографічним станом держави. Демографічна ситуація в Україні ха-

рактеризується скороченням народжуваності, зростанням смертності та як результат – старінням населення, що порушує сприятливий демографічний баланс. На 1 січня 2011 р. в Україні проживало 45778,5 тис. осіб (або 89,5% чисельності 1990 року), порівняно з 2010 р. чисельність населення зменшилася на 184,4 тис. осіб, а із 2009 р. – на 365,2 тис. осіб [15].

Значне погіршення однієї з основних якісних характеристик народонаселення – його здоров'я, а також соціально-економічні та екологічні негаразди, що детермінують основну сучасну загрозу демографічній безпеці – депопуляція, яка досягла значних розмірів і негативно позначається на можливостях сталого розвитку економічної системи України.

Не менш актуальною загрозою демографічній безпеці України стала міграція населення. Близько чверті українських громадян у віці 18–40 років (27%) сьогодні серйозно розглядає можливість виїзду за кордон, а 19% зазначають високу ймовірність виїхати з країни протягом наступних двох років, 41% теперішніх мігрантів з України – це молодь 20–34 років (41,6%) та 35–49-річні заробітчани (44,5%). Можливий полегшений міграції освітньої молоді – еліти нації – сприятиме Болонський процес в освітній галузі [16].

В умовах глобалізації науково-технічного прогресу Україна має забезпечити ефективне використання науково-технологічного потенціалу. Технологічне відставання України накопичується тривалий час, а у зв'язку зі вступом нашої держави до СОТ постала гостра проблема конкурентоспроможності вітчизняних виробників із провідними інноваційно орієнтованими транснаціональними корпораціями світу.

Якісним показником стану науково-технологічної безпеки є рівень фінансування науково-технічних робіт (НТР), який знижується в Україні внаслідок зменшення бюджетної підтримки науки та інноваційних інвестицій підприємств. У розрахунку на душу населення рівень фінансування НТР в Україні становить \$26,2, тоді як у США – \$1148,1, Японії – \$1023,3, Німеччині – \$807,9, Російській Федерації – \$128,4 [17].

Рівень споживання майже всіх продуктів в Україні є значно нижчим, ніж у розвинутих країнах світу. Наприклад, рівень споживання м'яса в Україні на 70% є нижчим, ніж у США та Франції, і на 65% – ніж у Німеччині [18].

Для України питання гарантування продовольчої безпеки мають особливо важливе значення, оскільки за роки соціально-економічних перетворень виробництво сільськогосподарської продукції і продовольчих товарів зменшилось, а продовольче забезпечення населення знизилося до критично небезпечної межі. Загрозами забезпечення належного стану продовольчої безпеки є: низька якість вітчизняної аграрної продукції як наслідок неналежних умов зберігання; цінова недоступність певних продовольчих товарів для окремих верств населення.

Вищевизначені загрози економічній безпеці національної економіки України мають як внутрішній, так і зовнішній характер. Вони негативно впливають на соціально-економічний розвиток держави, роблячи її слабкою перед викликами, які висуває глобалізація. Подолання негативних явищ потребує грамотної й послідовної економічної політики, спрямованої, перш за все, на підвищення конкурентоспроможності України та знаходження вигідних позицій у міжнародному поділі праці, а також нейтралізацію наслідків глобалізаційних процесів, які цьому перешкоджають.

Висновки. В результаті проведеного дослідження:

- встановлено, що глобалізаційні процеси зачіпають усі складові економічної безпеки держави, створюючи загрози для розвитку національної економіки;
- до основних викликів глобалізації належать: нестабільність світової фінансової системи; розширення світових ринків для певних видів продукції, товарів та послуг; поширення кризових явищ; експансія передових країн світу; дефіцит ресурсів для розширеного розвитку;
- визначено, що основні загрози економічній безпеці Ук-

раїни знаходяться у площині макроекономічної, фінансової, зовнішньоекономічної, інвестиційної, енергетичної, соціальної, демографічної, науково-технологічної, продовольчої безпеки і до них належать: надмірна залежність України від зовнішньоекономічної кон'юнктури; недостатній розвиток внутрішнього ринку та постійне погіршення стану зовнішньоторговельного балансу; велика енергетична залежність від імпорту нафти і газу; соціальна нерівність та висока диференціація доходів населення; погіршення стану фізичного здоров'я людей; депопуляція; низька якість вітчизняної аграрної продукції як наслідок неналежних умов зберігання; цінова недоступність певних продовольчих товарів для окремих верств населення.

Література

1. Поважний С. Ф. Державне управління національною економікою в умовах глобалізації / С. Ф. Поважний, Г. О. Єпішенкова, А. А. Нікітіна // Збірник наукових праць Донецького державного університету управління (Серія «Державне управління»). – 2010. – № 151. – С. 3–14.
2. Лук'яненко Д. Г. Економічна інтеграція і глобальні проблеми сучасності : навч. посіб. / Д. Г. Лук'яненко. – К. : КНЕУ, 2005. – 204 с.
3. Економічна безпека : навч. посіб. / [З. С. Варналія, П. В. Мельник, Л. Л. Тарангул та ін.]; за ред. З. С. Варналія. – К. : Знання, 2009. – 647 с.
4. Пастернак-Таранушенко Г. Результаты исследования путей обеспечения экономической безопасности Украины / Г. Пастернак-Таранушенко // Экономика Украины. – 1999. – № 2. – С. 21–28.
5. Сенчагов В. Стратегические цели и механизм обеспечения экономической безопасности / В. Сенчагов // Проблемы теории и практики управления. – 2009. – № 3. – С. 18–23.
6. Про затвердження Методики розрахунку рівня економічної безпеки України : Наказ Міністерства економіки України № 60 від 02.03.2007 р. / Правові системи НАУ [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.nau.ua/doc/?code=v0060665-07>
7. Харинович Д. О. Зовнішньоекономічна безпека України: економічні проблеми і загрози глобалізації / Д. О. Харинович // Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. – 2009. – № 4. – С. 90–104.
8. Доповідь «Про соціально-економічне становище України за січень

2011 року» / Державний комітет статистики [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2011/mp/dopovidx/arh_dop2011.html

9. Процюк Л. В. Інвестиційна привабливість України / Л. В. Процюк, Ю. В. Герасименко [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.rusnauka.com/2_KAND_2011/Economics/78493.doc.htm
10. Ковальчук В. М. Концептуальні підходи до оцінки та класифікації територій за рівнем енергетичної безпеки / В. М. Ковальчук // Наукові записки Національного університету «Острозька академія» (Серія «Економіка»). – 2010. – № 15. – С. 475–481.
11. Звіт про результати аналізу виконання Комплексної програми забезпечення реалізації Стратегії подолання бідності / Рахункова палата України, 2011. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.ac-rada.gov.ua/img/files/Bulet_Bednost.pdf
12. Данилишин Б. Соціальна безпека – підґрунтя сталого розвитку / Б. Данилишин, В. Куценко // Вісник НАН України. – 2010. – №1. – С. 20–28.
13. Кольчугина М. Нацпроект «Образование»: инноватизация подготовки кадров / М. Кольчугина // Мировая экономика и международные отношения. – 2009. – № 9. – С. 64–72.
14. Конкурентоспроможність України: оцінка Всесвітнього економічного форуму (за Звітом про глобальну конкурентоспроможність 2010–2011) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.bank.gov.ua/Publication/econom>
15. Чисельність населення (щомісячна інформація) / Державний комітет статистики [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2011/ds/kn/kn_u/kn0411_u.html
16. Розвиток людських ресурсів і міграційна політика в Україні. Дослідження GfK Ukraine на замовлення проекту ETF Migration and Skills Project [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http://www.etf.europa.eu/pubmgmt.nsf/\(getAttachment\)](http://www.etf.europa.eu/pubmgmt.nsf/(getAttachment))
17. Сухоруков А. І. Науково-технологічний потенціал та інноваційна безпека України / А. І. Сухоруков. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.inventure.com.ua/main/analytcs/security/govsecurity/naukovotehnolog456chnii-potenc456al-ta-456nnovac456ina-bezpeka-ukrani>
18. Майорова О. В. Вплив конкурентоспроможності виробництва та реалізації зерна на продовольчу безпеку України / О. В. Майорова // Обладнання та технології харчових виробництв. – 2010. – № 25. – С. 348–353.

Стаття надійшла до редакції 19 липня 2011 року

УДК 330.322

Є. А. Стефанович,
аспірант Національного університету
Державної податкової служби України (м. Ірпінь)

НАПРЯМИ ОПТИМІЗАЦІЇ ДЖЕРЕЛ ФІНАНСУВАННЯ МАЛОБЮДЖЕТНИХ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ

Стаття присвячена проблемам фінансування малобюджетних інвестиційних проектів. Визначено критерії та обґрунтовано напрями оптимізації фінансування малобюджетних інвестиційних проектів.

Ключові слова: інвестиційний проект, фінансування, оптимізація.

Е. А. Стефанович
НАПРАВЛЕНИЯ ОПТИМИЗАЦИИ
ФИНАНСИРОВАНИЯ МАЛОБЮДЖЕТНЫХ
ИНВЕСТИЦИОННЫХ ПРОЕКТОВ

Статья посвящена проблемам финансирования малобюджетных инвестиционных проектов. Определены критерии и обоснованы направления оптимизации финансирования малобюджетных инвестиционных проектов.

Ключевые слова: инвестиционный проект, финансирование, оптимизация.

Постановка проблеми. В рамках комплексу фінансування інвестиційних проектів можуть використовуватися різноманітні джерела та форми фінансування. В реаліях України домінуючим джерелом фінансування невеликих інвестиційних проектів є власні кошти підприємств, що, з точки зору збереження фінансової автономії, є позитивним. Однак досить часто обсяги власних коштів недостат-

Е. А. Stefanovych
THE DIRECTIONS OF FINANCING SOURCES
OPTIMIZATION FOR SMALL BUDGETARY
INVESTMENT PROJECTS

The article is sanctified to the problems of financing of little budgetary investment projects. Criteria and directions of optimization of financing of little budgetary investment projects are determined.

Key words: investment project, financing, optimization.

ньо, тож підприємства змушені шукати альтернативні джерела фінансування.

Водночас, залучення альтернативних джерел інвестування ззовні супроводжується значним ризиком. Він викликаний імовірністю неповернення позикодавцю у встановлений строк одержаних кредитів, несплати відсотків за ними, лізингових платежів та ін. Тому вирішен-

